

Środa, 8 czerwca 2011 r.

Stosunki handlowe UE-Kanada

P7_TA(2011)0257

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie stosunków handlowych UE – Kanada

(2012/C 380 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 9 listopada 2010 r. pt. „Handel, wzrost i polityka światowa – polityka handlowa jako kluczowy element strategii Europa 2020” (COM(2010)0612) oraz komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 7 lipca 2010 r. pt. „W kierunku kompleksowej europejskiej polityki dotyczącej inwestycji międzynarodowych” (COM(2010)0343),
- uwzględniając wspólną analizę Komisji i rządu kanadyjskiego pt. „Ocena kosztów i korzyści ściślejszego partnerstwa gospodarczego UE-Kanada” z października 2008 r. ⁽¹⁾ oraz wspólne sprawozdanie w sprawie analizy zakresu przyszłej współpracy UE-Kanada z 5 marca 2009 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając wspólne oświadczenie przyjęte podczas szczytu UE-Kanada dotyczące kompleksowej umowy o partnerstwie gospodarczym między Unią Europejską a Kanadą podpisanego w Pradze dnia 6 maja 2009 r. (Dok. Rady 09547/2009),
- uwzględniając zalecenia Komisji dla Rady z dnia 20 grudnia 2010 r. w sprawie zmian w wytycznych negocjacyjnych umowy o integracji gospodarczej z Kanadą, które przyjęto celem upoważnienia Komisji do prowadzenia w imieniu Unii negocjacji w sprawie inwestycji (SEC(2010)1577),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Rady Europejskiej z dnia 10 marca 2011 r. pt. „Sprawozdanie w sprawie barier w handlu i inwestycjach – 2011 r. – Włączenie naszych strategicznych partnerów gospodarczych w działania na rzecz poprawy dostępu do rynku: priorytetowe działania w celu zniesienia barier w handlu” (COM(2011)0114),
- uwzględniając wcześniejsze rezolucje, w szczególności rezolucję z dnia 22 maja 2007 r. w sprawie Europy w czasach globalizacji – zewnętrznych aspektów konkurencji ⁽³⁾, rezolucję z dnia 19 lutego 2008 r. w sprawie strategii UE na rzecz łatwiejszego dostępu do rynku dla europejskich eksporterów ⁽⁴⁾, rezolucję z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie handlu surowcami i produktami podstawowymi ⁽⁵⁾, rezolucję z dnia 4 września 2008 r. w sprawie handlu usługami ⁽⁶⁾, rezolucję z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wpływu podrabiania towarów na handel międzynarodowy ⁽⁷⁾, rezolucję z dnia 5 lutego 2009 r. w sprawie wzmocnienia roli europejskich MŚP w handlu międzynarodowym ⁽⁸⁾, rezolucję z dnia 5 maja 2010 r. w sprawie szczytu UE-Kanada ⁽⁹⁾, rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie praw człowieka oraz norm społecznych i środowiskowych w międzynarodowych umowach handlowych ⁽¹⁰⁾, rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie międzynarodowej polityki handlowej w kontekście nadrzędnych potrzeb związanych ze zmianami klimatu ⁽¹¹⁾, rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie społecznej odpowiedzialności biznesu w międzynarodowych umowach handlowych ⁽¹²⁾, rezolucję z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie strategii Europa 2020 ⁽¹³⁾ oraz rezolucję z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie przyszłej europejskiej polityki inwestycji międzynarodowych ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2008/october/tradoc_141032.pdf

⁽²⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2009/march/tradoc_142470.pdf

⁽³⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 128.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 184 E z 6.8.2009, s. 16.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 279 E z 19.11.2009, s. 5.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 295 E z 4.12.2009, s. 67.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 45 E z 23.2.2010, s. 47.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 67E z 18.3.2010, s. 101.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 81 E z 15.3.2011, s. 64.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0434.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0445.

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0446.

⁽¹³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0068.

⁽¹⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0141.

Środa, 8 czerwca 2011 r.

- uwzględniając Porozumienie ramowe o współpracy handlowej i gospodarczej między Wspólnotami Europejskimi a Kanadą ⁽¹⁾ oraz pozostałe późniejsze umowy dwustronne z Kanadą, w szczególności Umowę o współpracy celnej i wzajemnej pomocy w sprawach celnych ⁽²⁾, Umowę w sprawie sanitarnych środków ochrony zdrowia ludzi i zwierząt w handlu żywymi zwierzętami i produktami pochodzenia zwierzęcego ⁽³⁾, Umowę w sprawie handlu winami i napojami spirytusowymi ⁽⁴⁾, Umowę w sprawie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego ⁽⁵⁾ oraz Umowę w sprawie transportu lotniczego ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając zmienione porozumienie ramowe w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając art. 207 ust. 3 i art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że oparty na zasadach wielostronny system handlu ustanowiony przez Światową Organizację Handlu (WTO) nadal stanowi najodpowiedniejsze ramy dla regulowania i wspierania sprawiedliwego i zrównoważonego handlu dzięki opracowywaniu odpowiednich zasad i zapewnianiu ich przestrzegania,
- B. mając na uwadze, że pomyślnie i terminowe zakończenie dauhańskiej agendy rozwoju ma zasadnicze znaczenie dla dalszego rozwoju WTO, a jednocześnie mając na uwadze, że takie porozumienie nie wyklucza umów dwustronnych wychodzących poza zobowiązania przyjęte w ramach WTO i stanowiących uzupełnienie zasad wielostronnych,
- C. mając na uwadze, że Kanada jest jednym z najdłuższych stażem i najbliższych partnerów UE, jako że była pierwszym krajem, z którym UE podpisała w 1976 r. ramową umowę o współpracy handlowej i gospodarczej, mając na uwadze, że przez lata podpisano wiele umów dwustronnych mających ułatwić partnerom bardziej zacieśnione stosunki handlowe,
- D. mając na uwadze, że UE jest drugim najważniejszym partnerem handlowym Kanady, a Kanada jest obecnie jedenastym najważniejszym partnerem handlowym UE (dane na rok 2009), mając na uwadze, że Kanada, jest czwartym co do wielkości partnerem UE w zakresie bezpośrednich inwestycji zagranicznych, a UE jest drugim największym inwestorem bezpośrednim w Kanadzie (dane na rok 2008),
- E. mając na uwadze, że wspólna analiza przeprowadzona w 2008 r. wykazała obustronnie znaczne potencjalne korzyści liberalizacji dwustronnych stosunków handlowych między Kanadą a UE,
- F. mając na uwadze, że sektor prywatny zarówno w UE, jak i w Kanadzie stanowczo poparł ambitną i kompleksową umowę gospodarczą, oraz wyraża przekonanie, że dalsze zacieśnianie partnerstwa gospodarczego UE-Kanada byłoby dla inwestorów i przedsiębiorców w UE, Kanadzie i na całym świecie silnym impulsem stymulującym wzrost,
- G. mając na uwadze uzasadnione powszechne przekonanie, że w stosunkach gospodarczych UE-Kanada nie wykorzystuje się jeszcze wszystkich możliwości oraz że porozumienie o wolnym handlu między UE a Kanadą może zasadniczo przyczynić się do rozwoju i osiągnięcia tego dzięki poprawie przepływów handlowych i inwestycyjnych przy jednoczesnym zniesieniu ceł i skrajnie wysokich stawek celnych oraz nieuzasadnionych barier pozataryfowych, jak również dzięki wspieraniu ściślejszej współpracy, w szczególności w dziedzinie stanowienia prawa, mobilności pracowników oraz uznawania kwalifikacji,

⁽¹⁾ Dz.U. L 260 z 24.9.1976, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 7 z 13.1.1998, s. 38.

⁽³⁾ Dz.U. L 71 z 18.3.1999, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 35 z 6.2.2004, s. 3.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 153 z 17.6.2009, s. 11.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 207 z 6.8.2010, s. 32.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 304 z 20.11.2010, s. 47.

Środa, 8 czerwca 2011 r.

- H. mając na uwadze, że toczące się negocjacje w sprawie kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej mają na celu zawarcie bardzo szerokiego porozumienia, o ambitniejszych celach niż jakakolwiek umowa gospodarczo-handlowa wynegocjowana dotychczas przez UE czy przez Kanadę, co może jeszcze bardziej zacieśnić już i tak silne dwustronne więzy handlowe i inwestycyjne,
- I. mając na uwadze, że Komisja ma na celu uwzględnienie ochrony inwestycji w toczących się negocjacjach z Kanadą i zaproponowała Radzie zmianę obecnych wytycznych negocjacyjnych,
- J. mając na uwadze, że zarówno UE, jak i Kanada oświadczyły, iż poczyniono znaczne postępy w negocjacjach kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej celem wypracowania porozumienia do końca 2011 r.,
1. jest zdania, że wielostronny system handlowy ustanowiony przez WTO nadal stanowi zdecydowanie najskuteczniejsze ramy prowadzenia swobodnej, sprawiedliwej i uczciwej wymiany handlowej na skalę światową; ponownie wyraża stanowcze poparcie dla udanego zakończenia negocjacji w ramach dauhańskiej agendy rozwoju, które pozostają priorytetem dla UE; wyraża przekonanie, że UE i Kanada mogą wspólnie przyczynić się do uwieńczonego powodzeniem zakończenia dauhańskiej agendy rozwoju;
 2. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie z Kanadą wychodzące poza zobowiązania w ramach WTO i stanowiące uzupełnienie zasad wielostronnych, przy założeniu, że negocjacje doprowadzą do zawarcia wyważonego, ambitnego porozumienia wysokiej jakości, wykraczającego poza zmniejszenie taryf celnych; wzywa do stosowania zasady wzajemności w ramach dostępnych środków odwoławczych w przypadku sporów handlowych oraz podkreśla w szczególności potrzebę poprawy zasad ochrony praw własności intelektualnej, w tym znaków towarowych, patentów i oznaczeń geograficznych, oraz potrzebę uzyskania rzeczywistego wzajemnego dostępu do rynku, w szczególności do usług i przetargów publicznych (w tym na poziomie regionalnym);
 3. apeluje do Komisji, aby wykazując dobrą wolę, wycofała swe zarzuty wobec wymogów o charakterze lokalnym, przewidzianych w ontaryjskiej ustawie o energetyce ekologicznej (Ontario Green Energy Act);
 4. wyraża przekonanie, że rozdział umowy dotyczący własności intelektualnej nie powinien negatywnie wpływać na produkcję leków generycznych i musi być zgodny z wyjątkami dotyczącymi zdrowia publicznego przewidzianymi w porozumieniu TRIP;
 5. zauważa, że Komisja podjęła decyzję o zastosowaniu wykazu negatywnego w celu liberalizacji usług, jest jednak zdania, że powinno się to postrzegać jako wyjątek i nie powinno to stanowić precedensu dla przyszłych negocjacji; uważa, że wyłączenie usług użyteczności publicznej z zakresu GATS pozostaje najbardziej odpowiednim narzędziem gwarantującym obywatelom europejskim powszechny dostęp do usług użyteczności publicznej;
 6. wyraża zaniepokojenie wydobywaniem azbestu wciąż mającym miejsce w Kanadzie oraz poważnymi tego skutkami dla zdrowia pracowników; przypomina, że UE wprowadziła zakaz wszelkiego stosowania, wydobywania i przetwarzania azbestu oraz wytwarzania produktów zawierających azbest; wzywa Kanadę do podjęcia podobnych działań w celu poprawy zdrowia publicznego;
 7. w oparciu o uzupełnianie się obu gospodarek zwraca uwagę na przyszły potencjał wzrostu wymiany handlowej i inwestycji między UE a Kanadą oraz ogromne możliwości handlowe wynikające z kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej;
 8. wyraża przekonanie, że poziom ambicji podejścia reprezentowanego przez Komisję w negocjacjach z Kanadą należy zrównoważyć równie ambitnym podejściem do zrównoważonego rozwoju, w szczególności w odniesieniu do poziomu zobowiązań w zakresie pracy, zakresu rozdziału poświęconego środowisku oraz sposobu podjęcia kwestii wynikających z wielostronnej umowy środowiskowej, jak również mechanizmu egzekwowania prawa, a w jego ramach należy wspierać i promować inicjatywy przyczyniające się do walki ze zmianami klimatu, promowanie prawnie wiążących praw człowieka oraz norm społecznych i środowiskowych, jak również społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw;

Środa, 8 czerwca 2011 r.

9. z zadowoleniem przyjmuje postępy w negocjacjach w sprawie kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej i zachęca Komisję do dalszych konsultacji z kluczowymi zainteresowanymi stronami; pomimo faktu, że wspólna analiza wykazała znaczące potencjalne korzyści dla Kanady i UE, wzywa Komisję do możliwie najszybszego przeprowadzenia szeroko zakrojonej oceny wpływu na zrównoważony wzrost, analizującej przewidywalne konsekwencje dla poszczególnych sektorów oraz skutki społeczno-ekonomiczne dla UE wynikające z ostatecznego porozumienia;

10. zauważa, że stosunki UE-Kanada zachodzą zasadniczo na poziomie krajowym, jednak ponieważ prowincje i terytoria kanadyjskie odpowiadają za realizację zobowiązań umownych w zakresie, w jakim podlegają one jurysdykcji ich sądów, uważa za zasadny i z zadowoleniem przyjmuje udział kanadyjskich prowincji i terytoriów związkowych w negocjacjach kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej i zachęca prowincje i terytoria do zharmonizowania strategii politycznych i procedur, by zmaksymalizować potencjalne korzyści płynące z tego porozumienia; wyraża przekonanie, że skuteczne negocjacje winny również obejmować wyraźne zobowiązania podejmowane przez władze prowincji i terytoriów;

11. zauważa z niepokojem, że Komisja przedstawiła Radzie projekt w sprawie zmiany wytycznych negocjacyjnych mający na celu umożliwienie jej negocjacji z Kanadą w sprawie inwestycji bez oczekiwania na przyjęcie przez Parlament jego stanowiska w sprawie ogólnej przyszłej polityki inwestycyjnej UE; wzywa Komisję, aby w prowadzonych z Kanadą negocjacjach dotyczących inwestycji w pełni uwzględniła wnioski Parlamentu Europejskiego w tej sprawie; jest zdania, że ze względu na wysoko rozwinięte systemy prawne Kanady i UE najbardziej odpowiednimi narzędziami służącymi rozwiązaniu sporów dotyczących inwestycji są mechanizm rozstrzygania sporów między państwami oraz stosowanie lokalnych środków odwoławczych; wzywa Komisję do zadbania o to, by mechanizm rozstrzygania ewentualnych sporów między inwestorami a państwem nie hamował przyjmowania przyszłych aktów prawnych w newralgicznych obszarach polityki, takich jak przepisy w zakresie ochrony środowiska, a także by opierał się on na szerzej zakrojonych wymogach ujętych w rezolucji Parlamentu w sprawie przyszłej europejskiej polityki inwestycji międzynarodowych;

12. podkreśla, że w rozdziale poświęconym inwestycjom należy wspierać inwestycje wysokiej jakości, które są prowadzone z poszanowaniem środowiska i sprzyjają dobrym warunkom pracy; ponadto apeluje, aby w rozdziale poświęconym inwestycjom uszanowano prawo obu stron do regulacji, w szczególności w dziedzinie bezpieczeństwa narodowego, środowiska, zdrowia publicznego, praw pracowniczych i praw konsumenta, polityki przemysłowej i różnorodności kulturowej; wzywa Komisję do wyłączenia z zakresu umów inwestycyjnych sektorów newralgicznych takich jak kultura, edukacja, obrona narodowa i zdrowie publiczne;

13. ponownie wyraża zaniepokojenie z powodu wpływu procesu wydobywania piasku roponośnego na środowisko na świecie z uwagi na wysoki poziom emisji CO₂ podczas procesu produkcyjnego i zagrożenie, jakie stanowi on dla lokalnej różnorodności biologicznej; wyraża przekonanie, że negocjacje w sprawie kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej nie powinny wpłynąć na uprawnienia UE w zakresie stanowienia prawa w ramach dyrektywy w sprawie jakości paliw ani ograniczać możliwości władz kanadyjskich w zakresie wprowadzenia w przyszłości norm dotyczących ochrony środowiska dotyczących wydobycia piasku roponośnego; zachęca obie strony do polubownego rozstrzygania wszelkich sporów, niestanowiącego zagrożenia dla negocjacji w sprawie kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej;

14. uwzględni niedawno przyjęte rozwiązania prawne w związku z wprowadzonym przez UE zakazem importu produktów z fok, w szczególności wniosek Kanady do WTO w sprawie powołania formalnego zespołu rozstrzygania sporów; oczekuje, że Komisja pozostanie stanowcza w odniesieniu do stanowiska UE w zakresie zakazu importu produktów z fok, a także wyraża głęboką nadzieję, że przed konieczną ratyfikacją kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej przez Parlament Europejski Kanada wycofa wniesiony do WTO sprzeciw, który godzi w prawidłowe stosunki handlowe;

15. zwraca uwagę na różne strategie polityczne przyjęte przez UE i Kanadę w odniesieniu do przepisów dotyczących organizmów modyfikowanych genetycznie (GMO); ostrzega, że surowsze przepisy przyjęte w UE mogą być kwestionowane przez przedsiębiorstwa prywatne w ramach proponowanego w kompleksowej umowie gospodarczo-handlowej (CETA) mechanizmu rozstrzygania sporów;

Środa, 8 czerwca 2011 r.

16. uważa, że rozdziały dotyczące rolnictwa są ważnym zagadnieniem dla obu stron tych negocjacji; jest zaniepokojony ewentualnymi znacznymi ustępstwami w odniesieniu do organizmów modyfikowanych genetycznie, mleka i oznakowania pochodzenia; w związku z tym podkreśla, że należy w pełni uwzględnić potrzeby i priorytety w rolnictwie i wzywa Komisję do wynegocjowania umowy, która będzie korzystna dla europejskich i kanadyjskich konsumentów i dla sektora rolnego obu stron, oraz do zapewnienia, w ramach ogólnie wyważonej umowy, większej, a jednocześnie sprawiedliwszej konkurencji wśród dostawców UE i kanadyjskich dostawców towarów rolnych; z zadowoleniem przyjmuje wstępne zobowiązanie się obu stron, iż nie będą one nadal stosować, wprowadzać lub przywracać rolnych subsydiów wywozowych na produkty rolne, co stanowi krok w kierunku ambitnych i uczciwych negocjacji, jak również ich zgodę na współpracę w ramach negocjacji WTO dotyczących rolnictwa;

17. z myślą o zapewnieniu spójności strategii politycznych Unii, w szczególności strategii dotyczących krajów i terytoriów zamorskich, wzywa Komisję Europejską, by dopilnowała, że w przyszłym porozumieniu między UE i Kanadą znajdzie się zapis o ochronie interesów tych krajów i terytoriów w zakresie ich strategicznych produktów;

18. podkreśla, że negocjacje w sprawie środków sanitarnych i fitosanitarnych to jedna z najważniejszych kwestii w rozdziałach dotyczących rolnictwa; w tym kontekście wzywa Komisję do pełnego zaangażowania, by wynegocjować surowe normy w tej dziedzinie;

19. przypomina Radzie i Komisji, że od czasu wejścia w życie Traktatu z Lizbony Rada musi uzyskać zgodę Parlamentu na wszelkie międzynarodowe umowy handlowe, zaś Parlament musi być bezzwłocznie i wyczerpująco informowany zarówno przez Radę, jak i Komisję na wszystkich etapach procedury; wzywa Radę do natychmiastowego przedłożenia Parlamentowi wszelkich informacji na etapach procedury, na których jest on odpowiedzialny za negocjacje, w szczególności co do przyjętych wytycznych negocjacyjnych i wszelkich wprowadzonych do nich zmian; wzywa Radę i Komisję do stałego angażowania Parlamentu na wszystkich etapach negocjacji oraz do pełnego uwzględniania jego stanowiska;

20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Kanady, jak również rządowi i parlamentom prowincji i terytoriów Kanady.

Agencje ratingowe

P7_TA(2011)0258

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie agencji ratingowych: przyszłe perspektywy (2010/2302 (INI))

(2012/C 380 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO) pt. „International cooperation in oversight of credit rating agencies” (Współpraca międzynarodowa w zakresie nadzoru nad agencjami ratingowymi) z marca 2009 r.,
- uwzględniając wspólne forum nt. bilansu stosowania ratingów kredytowych w czerwcu 2009 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Rady Stabilności Finansowej dla przywódców grupy G20 pt. „Improving financial regulation” (Poprawa regulacji finansowej) z dnia 25 września 2009 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Międzynarodowego Funduszu Walutowego z dnia 29 października 2010 r. pt. „Global Financial Stability Report: Sovereigns, Funding and Systemic Liquidity” (Globalny raport stabilności finansowej: fundusze państwowe, finansowanie i płynność systemowa),
- uwzględniając oświadczenie ze szczytu grupy G20 w Toronto w dniach 26 i 27 czerwca 2010 r.,